

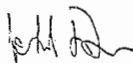
Věc: oponentský posudek disertační práce Vítězslava Prakse s názvem *Computerová naratologie: Narativní schéma počítačových her*

autor posudku: Jakub Češka Ph.D.

Již na první pohled práce doznala výrazných změn oproti původní verzi. Vzhledem k tomu, že se jedná o přepracovanou práci, zaměřím se pouze na to, nakolik právě ono přepracování práci prospělo. Hned v úvodu lze říci, autor se zdařile vypořádal s centrální námitkou, která mířila k teoretické rozptýlenosti a proto také k teoretické neukotvenosti. Zatímco v původní verzi práce se zdálo, že teoretickou perspektivu lze hledat v teorii her a naratologii, nyní je patrné, že tyto perspektivy jsou pouze přípravné, neboť vlastní práce ústí do počítačového modelování narativu. Snad proto není nezbytně nutné, aby autor reflektovaněji pracoval s naratologickou literaturou. Přesto však autorův argument využití Chatmanovy přehledové publikace namísto původně propracované terminologii Genettově neobstojí, neboť není pravdou, že *Discourse du récit* v anglickém jazyce prozatím nevyšel (*Narrative Discourse: An Essay in Method*). Zřejmě autora zmátl název *Figures (III)*, neboť pod tímto obecným označením Genettovy práce vycházely. Přestože je tento autorův argument lichý (s. 82), lze, vzhledem k nově ustavenému těžišti práce, připustit tento způsob práce s naratologickými pojmy. Navíc je třeba uznat, že kapitoly věnované naratologii autor upravil, a onu poněkud tezovitou kapitolu o fokalizaci zcela vypustil. Vzhledem k výtkám autor přepracoval kapitolu v níž rozpracovává pojem hry. Některé námitky však stále trvají: autor redukuje hru na herní text (s.45), což je dále patrné při výkladu klasifikace her podle Cailloise, kde autor tvrdí, že herní kategorie označují „fyziologicko-psychologickou odezvu vnímatele na organizaci herního textu...“ (s. 18). Mohl by autor tuto tezi objasnit na principu ilinx? Přes tyto námitky lze však uznat, že oproti původní verzi autor při výkladu fenoménu hry zřetelně odkazuje, profiluje svoje stanovisko, jeho výklad se takto stává sevřenější a čitelnější.

Svůj záměr vyznačuje mimo jiné také poměrně metaforicky: „Budeme se snažit jít po stopách Rolanda Barthesa a hledat nulový stupeň realizace uměleckého artefaktu.“ (s. 13) Mohl by autor vyložit, co tím konkrétně míní? Tedy v jakém ohledu rozumí Barthesovu nulovému stupni rukopisu a jak mu toto porozumění skýtá možnost hledat tento koncept v realizaci uměleckého artefaktu? Z této poměrně obecné teze by si bylo možné utvořit představu, že práce bude setrvale sledovat Barthesovskou inspiraci, k čemu však v práci nedochází. V dalším textu lze nalézt ještě jeden ne zrovna zřetelný odkaz na *Nulový stupeň rukopisu*. „Metaforicky řečeno, za nulový stupeň uměleckého rukopisu považujeme herní modul: odstraníme-li z umění jeho herní modul, zůstane jen dezorganizovaný a nefunkční materiál.“ (s. 44) Mohl by autor vyložit také tuto tezi (co je to herní modul, jak jej lze vztáhnout k nulovému stupni rukopisu atp.)?

Vzhledem k zásadním změnám, které autor v textu provedl, přičemž tou hlavní je to, že je patrné, na jakém teoretickém poli se nyní pohybuje, jeho stanovisko je vyprofilované a zřetelné, disertace již nebudí dojem narychlo složené práce, doporučuji disertační práci k obhajobě.

Jakub Češka Ph.D.